

Transskription af:

Obscuritas

7:3 Disciplens søn: Født i Orthons hus

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: David Lindekilde, erhvervspsykolog. Lars Knud Lindekilde, buschauffør

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

intro/outro: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores Tid.

Louise Lindblad: David Lindekilde er hjemmefødt i et meget særligt hus.

David Lindeblad: Der er hul hele vejen op til til til universet.

Louise Lindblad: Huset i den lille fynske stationsby Bred har en portal med en direkte linje til Hortons fjerne galakse. Det mente hans mor, Birgit, i hvert fald.

David Lindeblad: Der vil jeg tro, at jeg er født, ja. Der i denne seng lidt over et natten efter juleaften.

Louise Lindblad: Davids mor har gennem hele sit liv fulgt rumguden Orthons meddelelser til menneskeheden.

Orthons stemme: Systemer efter systemer vil bryde sammen, og systemer efter systemer vil skabes.

Louise Lindblad: I historien om Orthon-bevægelsen er der på en måde et før og et efter Davids fødsel. Før Davids fødsel blev dommedag afblæst, dagen inden det, der skulle have været jordens totale udslettelse i 1967 indkaldte Knud Weiking til pressemøde og forklarede, at gruppen havde

misforstået Orthon. Det hele viste sig at have været en manifestation. Byggeriet handlede bare om at teste gruppens vilje til at følge Orthons ord. Atomkrigen var stadig på vej, men altså ikke lige nu. Prøv lige at fortælle mig, hvad det er, du peger på.

David Lindeblad: Det er det sted i huset, hvor han sad, Knud Weiking, og budskaberne de kom.

Louise Lindblad: Orthon-gruppens hovedkvarter i Borup gik langsomt i opløsning efter den jul.

Orthons stemme: Den 4. januar 1973 i Hvidovre

Louise Lindblad: Men rundt omkring i Danmark holdt små menigheder fast i budskaberne, som fortsat strømmede ud gennem rumprofeten Knud Weiking i årene frem og efter Davids fødsel i huset på Stationsvej 2 starter hans mor, Birgit, nu sin egen lille kreds.

David Lindeblad: Vi er på vej til mit barndomshjem, som er i Bred, Stationsvej 2, hvor jeg blev født i 70. Jeg blev hjemmefødt om natten juledag, det vil sige efter juleaften.

Louise Lindblad: Du lytter til Disciplens søn. Mit navn er Louise Lindblad, og det her er tredje episode med titlen 'Født i Orthons hus'.

David Lindeblad: Og nu nærmer vi os Middelfart landevejen. Lige op og ned ad Vissenbjerg. Og den vil have dig op igennem Vissenbjerg. Det er også fint. Det er fint nok. Ja, det er fint. Whatever.

Louise Lindblad: Har du tænkt over det der Dorthe sagde sidst med, at det var jeres mors ønske, at det skulle blive i familiehuset? At på grund af det der er sket, altså fordi det er Orthons hus.

David Lindeblad: Ja? Nej, det har jeg faktisk ikke. Og jeg har heller ikke... Jeg var ikke bevidst om det, før Dorthe sagde det. Og har egentlig også nærmest glemt det igen.

Louise Lindblad: Er det rigtigt?

David Lindeblad: Ja. Jeg synes vi snakkede så meget den dag.

Louise Lindblad: Ja, det gjorde vi også.

David Lindeblad: Men når jeg bliver mindet om det, så er jeg jo. Så betyder det noget for mig, at Lars er der. Det vil jeg sige ja. Så er jeg glad for at han bor der. Og det er bare stadig lige ud. Eller følg vejen.

David Lindeblad: Herhenne, på højre hånd har vi Bred skole, som har været lukket i mange år. Men der gik jeg indtil 7. Klasse. Og den gård på hjørnet, der var der, hvor jeg kom op at arbejde, da jeg var 13 år.

Louise Lindblad: Jeg kan ikke lade være med at tænke over unge Davids beslutning om at træde i sin farmor og farfars fodspor og uddanne sig til landmand. Der er noget i det her med en mor, der retter blikket op mod universet, mens han selv står med hænderne i mulden og meget bogstaveligt bevarer jordforbindelsen.

David Lindeblad: Det var først da jeg var i 30erne at jeg blev... begyndte at læse, først HF og senere psykologi.

Louise Lindblad: I bilen overvejer jeg at fortælle David, hvad Dorthe fortalte mig sidst i bondehuset, da mikrofonen var slukket, og David stod ude i køkkenet. At hun er af den opfattelse, at David har healende hænder, men jeg har en eller anden følelse af, at det ikke er det rigtige tidspunkt. Vi kommer frem til det hvide hus på Stationsvej 2 og går ind på soveværelset i stueetagen, hvor David bliver født juledag den 25. December i året 1970.

David Lindeblad: Dengang. Dengang var der en indbygget seng i det her hjørne herinde bagved. Og det har der været i alle årene. Det er lavet om nu, efter Lars har flyttet herind. Men, men, der vil jeg tro, at jeg er født der. I denne seng.

Louise Lindblad: De der lilla gardiner... Er det... Har det været jeres mors?

David Lindeblad: Nej, nej.

Louise Lindblad: Hvad hedder det, Dorthe sagde, at lilla... Alt skulle være lilla.

Louise Lindblad: Ja ja.

Louise Lindblad: Birgit føder sit tredje barn i soveværelset. Hun er nogle år forinden blevet skilt fra sin første mand, og hun er nu sammen med den 12 år yngre Kurt, som Davids far hedder. Kurt bliver også en slags far for Lars og Dorthe, og de bor nu alle fire sammen i huset på Stationsvej 2.

I dag er det Lars, der har overtaget barndomshjemmet. Lars, hvorfor valgte du at flytte ind i huset her? Hvorfor vil du gerne bo her?

Lars, Davids bror: Men altså... Den helt lange historie er, at mor hun stod ude i haven lige lidt længere henne ved husmuren her, og så havde hun et syn af, at jeg overtog det. Mors syn med, at det var mig, der skulle være her. Om hvor hun har altså selv set det, ikke også det det var... Ja...

Louise Lindblad: Det betyder også noget for dig, det syn?

Lars, Davids bror: Jamen altså. Det er jo hvad kalder man det... Sådan lidt spirituelt eller noget af hun? Hun indimellem så nogle ting.

Louise Lindblad: Sidste, da David og jeg var hjemme hos Dorthe, der talte vi også om det her med at, at det har været vigtigt for jeres mor, at huset blev i familien. Det sagde Dorte i hvert fald at at det var vigtigt at det er dig der bor her nu. Altså det er vigtigt, at det er dig, der bor her nu. Fordi på grund af de ting der er sket her, de meddelelser, der er kommet her. Fordi det er Orthons hus. Hvad tænker du om det?

Lars, Davids bror: Jamen altså. Ja. Det er lidt svært at sige. Altså da der er fred og energierne er rolige og jeg er selv spirituel. Og og det er jo det er jo en hel del af mit liv jo også. Altså noget af det første jeg kan huske det var at vi var nede på Runes præstegård, og der var stillet nogle pavilloner op, skurvognslignede noget, og det var så UFO-Camping, hvor jeg har ligget nede under bordet og. Og jeg prøvede på at få tiden til at gå imens af alt det der UFO noget der foregik jo også så, så det er jo. Ja det er jo hele mit liv altså.

Louise Lindblad: Huset op og ned af Middelfartsbanen bliver med tiden et nyt samlingssted for Orthons tilhængere. Jeg er stadig lidt usikker på præcis hvornår og hvordan Birgit får en mere tæt kontakt til Knud Weiking, men det har været i tiden lige omkring Davids fødsel. Op gennem 1970'erne er Knud Weiking nemlig kommet flere gange her i huset, og så vidt jeg kan se, er mindst 28 af Orthons budskaber blevet leveret direkte i stuen på Stationsvej 2. Så det må betyde, at Knud Weiking har været her 28 gange. Lars laver et tegn til mig med hånden. Jeg skal følge med ham ind i stuen.

Louise Lindblad: Prøv lige at fortælle mig, hvad det er du peger på.

Lars, Davids bror: Det sted i huset, hvor han han sad, Knud Weiking, og budskaberne de kom. Og så stod der jo spolebåndoptager og alt muligt andet og lidt sofaborde, og der var det jo delt op i to rum. Der var det ikke et rum, som det er nu. Så så den her plet lige her. Det var her budskaberne blev kanaliseret.

Louise Lindblad: Hvor mange mennesker sad her så?

Lars, Davids bror: Der har nok været en 8-10 mennesker. Men, men de personer har jo ligesom udfaset det, at de havde ikke lyst til det alligevel. Der er ikke nogen af dem, der beskæftiger sig med det i dag.

Louise Lindblad: Du kan tydeligt huske Knud Weiking sidde her. At han er kommet i jeres hjem.

Lars, Davids bror: Det kan jeg tydeligt huske. Jeg sad der i sofaen mange gange lige over for hvor Knud han sad.

Louise Lindblad: Kan du huske, hvad du tænkte om det, du så og hørte?

Lars, Davids bror: Altså Knud, han sad og snakkede helt normalt, og lige pludselig så rettede han sig op og skiftede fuldstændig ansigtsudtryk og hans stemme blev forandret.

Louise Lindblad: Kan du huske David, tydeligt, at Knud Weiking er kommet her i hjemmet?

David Lindeblad: Nej, det kan jeg ikke. Altså det tætteste jeg er kommet. Jeg ville have gættet på, at han havde siddet derovre, men jeg kan ikke huske det. Det er bare sådan en meget svag erindring. Så har jeg en erindring om engang at han har ligget på en divan herovre. Men jeg har snakket med Dorthe om det, og det har der ikke været. Der har ikke været en divan herovre, så jeg tror ikke, at det er. Nej, jeg kan ikke. Jeg kan ikke huske det.

Orthons stemme: Den 4. Januar 1973 i Hvidovre.

Louise Lindblad: Da det gik bedst, rejste Knud Weiking rundt mellem Bred, Middelfart, Sønderborg, Faxe, Hvidovre og Bagsværd, hvor små grupper sad med kaffe og kage klar til at modtage Orthons budskaber.

Orthons stemme: Se, da jeg i sin tid gik på jorden som ganske almindeligt menneske. Så må I ikke misforstå mig, når jeg siger, at som ganske almindelig menneske, for det at være menneske er en temmelig alvorlig sag, og det at være nået til menneskeudviklingsstaden er et meget højt udviklingsstade.

Louise Lindblad: Men med tiden faldt de fleste af Orthon-folkene fra eller gik bort.

Lars, Davids bror: Men min fornemmelse er jo, at efterhånden som de er uddøde de andre, så er materialerne kommet hertil.

David Lindeblad: Og det tror jeg er rigtigt.

Louise Lindblad: Forholdet mellem Kurt og Birgit holder ikke. De bliver skilt. Lige omkring 1977 begynder Birgit at have lange telefonsamtaler med en mand fra Sønderjylland. Manden i den anden ende af røret er Herlev Cornelsen, tømrermesteren, der skaffede bly til alle trans bunker, og som drog til Sjælland med seks svende for at bygge den på rekordtid.

David Lindeblad: Jeg har en erindring om, at Herlev flytter ind i '78. Det er sådan, jeg erindrer det, og har fået fortalt. Og så inden da, så var der noget tid. Jeg tror, at jeg min erindring vil sige et halvt eller mere år, hvor Herlev kom på besøg sådan hver anden, hver tredje weekend. Og når han så kom hjem, så var jeg altid kommet i seng. Men han kom altid op og sagde hej, og så havde han sådan en en bøtte med lakridser fra Tyskland, hvor han kom fra Sønderjylland af. Så han varovre grænsen og købe de samme typer lakridser til mig altid. Så det var han nogle gange. Og jeg kan også huske mor sidde inde i...

Louise Lindblad: Det er fordi der er meget elektronik herinde, så den fanger et eller andet signal fra...

David Lindeblad: Jamen jeg har lige flyttet det her. Det var det der ur.

Louise Lindblad: Det er ikke uret? Jeg tror, det er. Nå, nu skal... Kan vi gå over i den anden ende. Det er fordi der er rigtig mange forskellige maskiner, så fanger den ligesom øh...

David Lindeblad: Det burde være...

Louise Lindblad: Ja, her er der ikke nogen lyd. Der var en eller anden lyd.

David Lindeblad: Yes. Nå, men telefonen dengang, fastnettelefonen var derinde. Og jeg kan huske, at mor har siddet inde i mange aftener og sidde og snakke med Herlev. Jeg har sådan en, før han flyttede ind. Så der var mange telefonsamtaler med med Herlev.

Louise Lindblad: Lige siden Herlev byggede bunkeren i Borup, har han været aktiv i bevægelsen. Fra sit hus i Sønderjylland har han siddet foran sin computer og trodset sin ordblindhed, mens han skrev alle Orthons budskaber ud. Undervejs opstod der sød musik mellem de to, og i 1978 flytter Herlev ind. Kan I se jeres mor og Herlev for jer? Og hvor ser I dem for jer? Hvis I skal prøve at se det. Hvor sad de typisk?

Lars, Davids bror: Der var en stor reol her og en stor reol den anden vej, og der var mors stol, og der stod alle mapperne med alle budskaberne. Det var her i reolen og på den anden side, der var der stod båndoptagere. Det er så hun, hun kunne høre det ude i køkkenet, og der var en enkelt højttaler inde i stuen også.

Louise Lindblad: Jeg forestiller mig, at Herlev har siddet her i stuen sammenbøjet foran sin skrivemaskine. Ved siden af ham har reolerne proppet med Orthon materiale stået. Til venstre for ham har der hængt familie billeder på væggen og over dem et større billede i en guldramme af en meget smuk, langhåret, skægget person. Billedet forestiller Orthon.

Lars, Davids bror: Herlev, han sad her, og fjernsynet stod der nede for enden af væggen, og som han sagde, at han havde forstået på Orthon, at de måtte ikke dyrke nyhederne. Men, men nuvel, så sad han jo så og kiggede på Tekst-TV, og jeg kan huske ad mange gange, at jeg har hørt det her igen og igen og igen af. Så nu sker der det her, og nu sker der det her og nu sker det lige snart. Lige snart, så er det hele slut. Og det var det. Det blev en besættelse for ham af, at han sad her og holdt øje med, at nu kommer der den begivenhed, denne begivenhed er nu, er det lige før. Men jorden gik ikke under, inden han døde. Så, så, så, så den dyrkelse af alt det han. Han sad og kiggede på det. Ja.

Louise Lindblad: Hvordan var det at høre fra jer som børn?

Lars, Davids bror: Tungt. Meget tungt. Det var træls, men man var ikke herinde i stuen ret længe ad gangen, når han var i det humør der, så gik man.

David Lindeblad: Ja, det tror jeg. Jeg tror, jeg har været knapt så bevidst om det som Lars. Jeg tror bare, at I har navigeret efter det. Men det passer med, at jeg ikke har haft lyst til at gå ind i de samtaler. Jeg har trukket mig fra de samtaler og lavet alt muligt andet. Så jeg tror ikke, at jeg er så bevidst om det som Lars, men jeg har nok navigeret efter det. Det kan jeg. Det kan jeg godt erindre.

Louise Lindblad: Var det spisestuen, der var derinde? Også dengang?

David Lindeblad: Ja, der var. Ja, det var der.

Louise Lindblad: Og så det, at de sad og spiste vegetar frikadeller og selleripostej og sådan nogle ting der.

David Lindeblad: Nej, det var ude i køkkenet.

Louise Lindblad: Det var ude i køkkenet.

David Lindeblad: Derinde i spisestuen var der, når der var pænt besøg. Når vi skulle spise... Når der var juleaften, når der var flere gæster. Så spiste vi derinde.

Louise Lindblad: Ved I hvorfor de var vegetarer?

Louise Lindblad: Altså, min mor har sagt meget, som jeg erindrer det i hvert fald, at hun ønskede ikke at slå ihjel.

Lars, Davids bror: Det var drabets øh drabets princip, som står i budskaberne, at at man ikke må tage et andet liv. Altså, det er det. Og det var jo, det var jo helt ud. Altså, det er jo. Ja.

David Lindeblad: Vi vi havde i alle... Der var i forskellige stuer, var der altid et et gammelt honningbæger og et postkort stående, som man brugte til at fange edderkopper eller fange fluer med, så man kunne sætte dem ud. Og mus der blev fanget i huset, blev fanget i fælder, og så gik de op og satte dem ud oppe i den ende af haven og snegle, når der kom... Senere gik man rundt hver aften med en spand og så, og så samlede man snegle ind, og så gik man ned i oppe for enden af jernbanen heroppe, hvor stationen var og lukkede og satte dem ud deroppe. Sådan var det i mange år.

Louise Lindblad: Drabets princip. I en af mapperne med de budskaber, som Herlev har siddet her i huset og skrevet ud i 1980, taler Orthon også om Drabets. Princip. Orthon siger: "Men vold og drabets princip har kostet mennesket dyrt. Meget, meget dyrt. Men nu skal det høre op, og det er da et glædes budskab. Det kan da ikke være andet". Jeg tror, at Birgit og Herlev har haft svært ved at rumme den ondskab, der er i den her verden. På tekst-tv har de kunnet følge med i, hvor grusomme mennesker er mod hinanden. Nye krige, mere ufred, flere tab af menneskeliv. Russerne, der invaderer Afghanistan i julen 1979 og en verden, der går ind i anden fase af den kolde krig. Jeg tror, at det er den magtesløshed, Orthon har talt ind i. Jeg tror virkelig, de har haft behov for at tro på noget bedre. Nu står jeg bare og kigger på de lilla gardiner. Den farve lilla går igen stadig.

Lars, Davids bror: Ja, ja, det er min. Min yndlingsfarve. Altså det. Er jo nok også. Det hænger sammen med det spirituelle. Altså vi har jo chakraer, og alt muligt andet i...

Louise Lindblad: Hvad er det?

Lars, Davids bror: Det er hele vores krop. Der er i chakraer og rodchakraet er så helt nede ved bækkenet og. Og chakraerne stiger op imod krone-chakraet og krone-chakraet er jo den lilla farve. Jo, så jo mere åben, spirituel man er nu, jo mere kan man lide den lilla farve. Er der nogen der påstår. Men der er jo mange meninger om alt.

Louise Lindblad: Det er ikke tilfældigt.

Lars, Davids bror: Nej, det er det ikke helt.

Louise Lindblad: Lars sætter kaffe over, og mens vandet render igennem maskinen, er der noget udenfor, han gerne vil vise mig.

Lars, Davids bror: Nu står vi omme bagved huset, hvor inde på den anden side af væggen, der sad Knud Weiking og ned-kanaliserede budskaberne, så ifølge mor, så er der en energiportal. Og det er derfor huset det er ligesom et helligt sted. Og det var også heromme i den ende af haven, hvor hun stod den dag, hvor hun fornemmede, at jeg skulle altså overtage det her sted, fordi det var der skulle passes på det.

Louise Lindblad: Altså nu kan du ikke høre det her, vel? Men der kommer den der lyd igen, som også kom ind i stuen... Er sådan. Har du et eller andet elektronik stående herude? Nej, okay, indrømmet. Lyden var meget højere i mine høretelefoner, og jeg er ærligt talt lidt skuffet, da jeg kommer hjem og skal høre optagelserne igennem igen. Man kan knap nok høre forstyrrelsen, men den er der. Prøv lige at lytte godt efter her:

Lars, Davids bror: Så ifølge mor, så er der en energiportal. Og det er derfor huset er ligesom lidt helligt sted.

Orthons stemme: I har også fattet at når I rejser jer i form og ånds kraft. Grundet en anden form for tankevirksomhed, så er det åndskraften, der banker på den port, der adskiller jer fra den verden, som jeg i hine dage kaldte min. Og at man selv må gå vejen hen til den port, som fører ind til den her omtalte verden.

Lars, Davids bror: Så muligvis. Så ja, om nu. Nu tror jeg jo lidt på på reinkarnation og alt mulig andet, så om mors energi gør, at du kan høre det på din elektronik.

Louise Lindblad: Det er da utroligt at det er hver gang jeg kommer i nærheden af det der sted.

Lars, Davids bror: Det er her i den ende af huset. Så så.

Louise Lindblad: Så hun det som en som en portal op til...?

Lars, Davids bror: Der er hul hele vejen op til til til universet. Og det var derfor jeg skulle overtage det. Det måtte ikke forsvinde. Nej.

Louise Lindblad: Ej jeg fik kuldegysninger, fordi den kom sådan. Okay... Der kan være mange forklaringer på, hvorfor der kom en signal forstyrrelse på min optager to gange, da vi stod der midt i portalen til kosmos. Alt i mig har i momentet lyst til at smide rationaliteten væk og tage det som et tegn fra Birgit. Da David, Lars og jeg sætter os ind i de sorte lædersofaer for at drikke kaffe og spise det store stykke hjemmebagt drømmekage, Dorthe har sendt Lars hjem med, fordi hun vidste, jeg kom. Der vælger jeg at slukke mikrofonen til min store fortrydelse, for jeg bør nok snart have lært, at det er lige her omkring bordet med kaffe og kage, at vigtige ting kommer frem. Lars fortæller mig, at der er sket noget andet her i huset, for David er jo heller ikke uden evner, som han formulerer det. David har også haft en eller anden form for overjordisk oplevelse, da han engang sad i lænestolen i stuen. Jeg stivner lidt. For den her gang sidder David lige ved siden af, og til min store overraskelse afviser han ikke Lars fortælling. Han bliver bare lidt stille. Virker en smule ubekvemt. Jeg spørger ikke så meget mere ind til den oplevelse David har haft, for jeg vil selvfølgelig gerne have det på bånd. Så jeg sidder tilbage mere forvirret end nogensinde og tager en bid af min drømmekage. Jeg troede, jeg skulle løse mysteriet om hans mor, og nu er det som om, at det største mysterium i hendes liv sidder lige overfor mig. For når jeg ser på ham, erhvervspsykologen, i den lyseblå skjorte, så passer han bare ikke rigtig ind her bag de lilla gardiner. David adskiller sig fra resten af sin familie. Han har også en anden far end Dorthe og Lars. Han hedder Kurt Lindekilde, og ham møder vi næste gang. Ved du Kurt, hvorfor at David har er endt med at sige ja til at lave det her vi er i gang med at lave lige nu?

Kurt Lindekilde: Jeg ved ikke, om jeg helt har forstået det, men jeg tænker, at når man var David og var 5 6 7 år, dengang det skete, som vi nu skal tale om, så har han oplevet, at hans far og mor var lidt nogle underlige nogen altså.

Louise Lindblad: Og så tager jeg mig også endelig mod til at spørge David, hvad alt det her med de overjordiske evner egentlig handler om. Det er i næste episode af Disciplens søn. David. Du må sige til, hvis du ikke kan svare på det her, og jeg vil også gerne klippe det ud bagefter, hvis du synes, at du ikke vil have svaret med. Davids søskende, Dorthe og Lars har begge, uafhængigt af hinanden, så snart jeg har slukket mikrofonen, sagt, at jamen David, han er jo heller ikke uden evner. Hvad mener de med det? Disciplens søn er produceret af Louise Lindblad fra Nationalmuseets mediehus, Vores tid. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen.

intro/outro: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus Vores tid. Følg os på Facebook og Instagram, så får du fascinerende historier og nyt om episoder fra vores mange podcasts.

Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus

Obscuritas S7E3. Disciplens søn

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid